

We moeten af van de waterval. Het is de steeds weer terugkerende kreet in het debat over de hervorming van het secundair onderwijs. Die koude douche van ons onderwijs, dat afzakken van een hoog aangeschreven richting (zeg maar aso) naar lagere (tso, bso) creëert frustra-

tie en schoolmoeheid, waardoor mensen de school verlaten zonder diploma. Maar hoe voelt het om in die waterval terecht te komen? En hoe krabbel je daarna weer op het droge? Eli en Tessa getuigen.

Tom Ysebaert, foto's Geertje De Waegeneer

TESSA VAN PETEGHEM

'Ik was echt schoolmoe'

Tessa Van Peteghem: 'Elke stap naar beneden was een teleurstelling.'

Ze zit op de bodem. En al voelt ze zich daar goed, toch knaagt bij Tessa Van Peteghem de spijt dat het op al die andere scholen niet gelukt is.

GENT | Een glaasje cava, dat mag wel op een proclamatie. Of toch liever niet? Want Tessa Van Peteghem (17) uit De Pinte is laat uitgegaan en zo voelt ze zich ook. 'Is een foto wel een goed idee?'

Ze staat er zelf nog van te kijken dat ze hier is beland, in het centrum voor deeltijds beroepsonderwijs De Rotonde. Als twaalfjarige was ze met goede moed begonnen in het eerste jaar Latijn. Nog tijdens het schooljaar stapte ze over naar de moderne. 'Dat Latijn was veel te saai.' In het tweede jaar moderne begon haar studiemotor te

sputteren. 'Ik heb me laten buizen. Ik zag het niet zitten. Wat leer je in het aso na zes jaar theorie? De landen op een kaart zetten, wat ben je daarmee?' Het aandringen van leerkrachten en ouders om in het aso te blijven, haalde niets uit.

Ze trok naar een school in Sint-Niklaas waar ze tso ging volgen, de richting sociaal-technische. 'Een strenge school, de beste voor deze richting, heette het.' Daar ging het enkele jaren vrij goed. 'Ik had een baan in de medische sector op het oog.'

Maar in het vijfde liep het spaak. En daar zat haar gedrag voor veel tussen. 'Ik ben geen engeltje. Ik heb een agressieprobleem', geeft ze toe. 'Ik word kwaad, begin te roepen. Als ze ertegen ingaan, wordt het nog erger. Maar ik heb nooit leerkrachten geslagen.'

'Nu goed, ze wilden me daar weg. Ik voelde me geïsoleerd. Onrechtvaardig, want mijn punten waren best goed.'

OP DE BODEM

Tessa begon zich ziek te melden en bleef steeds vaker afwezig, soms weken aan een stuk. 'Ik was echt schoolmoe. Ik had geen zin om daar elke dag te gaan zitten. En mijn resultaten waren zo slecht dat het niet meer in te halen was.'

Dat leidde onvermijdelijk tot een C-attest. Dus werd het bso, de richting verzorging. Het lag Tessa wel, en toch liep het opnieuw verkeerd. 'Ik had een liefje en deed domme dingen. Voor stages stuurde ik geregeld mijn kat. Ik heb nog even geprobeerd om alles op alles te zetten, maar de achterstand was niet meer goed te maken. Ik mocht zelfs mijn stage niet meer goedmaken. Dat was hard, dat ik die kans niet meer kreeg. Ik was boos. Ook op mezelf. Omdat ik toch gebuisd zou zijn, bleef ik dan maar weg.'

'Mijn agressie heeft mij parten gespeeld. Maar ik heb nooit leerkrachten geslagen'

Maar dat ze zomaar thuis zou blijven, was niet naar de zin van haar moeder. Die stuurde haar naar het deeltijds beroepsonderwijs: half school, half werken. Tegen haar zin. 'Het deeltijds heeft geen al te beste naam. Maar ik had geen keuze.'

Tessa volgt zaalmedewerker-horeca. En kijk: het bevalt haar. 'Oké, ik zit onder mijn niveau. Op de bodem, eigenlijk. Maar het is hier als één grote familie. De directrice is een echte mama. Van mijn agressie heb ik geen last meer. Ze behandelen je normaal, alles kan uitgepraat worden. Er wordt niet bedreigd met uitsluiting. Het voelt als een hobby. Raar, ik had nooit gedacht dat ik dat over school zou zeggen. Spijbelen doe ik hier niet. Niet moeilijk, het is maar twee dagen school (*lacht*).'

Haar ideale onderwijs is daarom altijd deeltijds. 'Ook in aso en tso, waarom niet? Er zou minder gespijbeld worden en er zouden meer jongeren slagen.'

Ze weet hoe het voelt, de waterval in te duikelen. 'Elke stap naar beneden was een teleurstelling. Voor mij, voor mijn moeder. Zelf keek ik nooit neer op het bso - wat anders wel gangbaar is in het aso - maar ik vond gewoon dat ik er niet op mijn plaats zat. Nu heb ik spijt dat ik zoveel heb laten schieten.'

Hoewel ze op de onderste trede van de onderwijsladder staat, heeft Tessa haar studiedromen nog niet opgeborgen. 'Volgend jaar haal ik hopelijk mijn diploma middelbaar. En dan wil ik voor verpleegkundige studeren. Ik denk dat ik het aankan, al geloof mijn omgeving er niet meer in. De horeca, dat mag een bijbaantje blijven.'